

ดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 กับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 5 คน พัฒนาการดีขึ้น ตามความมุ่งหมายของการศึกษา 2 คน และได้มีการดำเนินการพัฒนากับผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 2 ในวงรอบที่ 2 ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมการอ่านจับใจความสำคัญ มีพฤติกรรมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดีขึ้น

คำนำ

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 – 2561) โดยมีวิสัยทัศน์ให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ภายในปี 2561 จะต้องมีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบใน 3 ประเด็นหลักคือ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทย เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง

“อาชีวสร้างชาติ” เป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศและการศึกษาไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในฐานะเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาในสายอาชีพ จึงเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยการจัดการศึกษาให้มีความหลากหลาย เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งพัฒนาการศึกษาให้มีมาตรฐานการที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะ ซึ่งพันธมิตรสำคัญคือ “ครู” ครูผู้สอนจึงต้องเป็น “ครูเพื่อศิษย์” คือ เปลี่ยนบทบาทของตนเองจาก “ครูผู้สอน”(teacher) และต้องเรียนรู้ทักษะในการทำหน้าหน้าที่นี้ โดยรวมกันเป็นกลุ่มเพื่อเรียนรู้กันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ข้าพเจ้าในฐานะครูผู้สอนประจำสาขาวิชาการตลาด จึงได้แก้ปัญหาในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน รายวิชาองค์การและการบริหารงานคุณภาพ รหัสวิชา 30001-1002 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ดังนั้นจึงได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก(Active Learning) ผ่านกิจกรรมกลุ่มแบบร่วมมือร่วมใจ ในรายวิชาองค์การและการบริหารงานคุณภาพ รหัสวิชา 30001-1002 ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี เพื่อการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาตนเองของผู้เรียนได้มากขึ้น

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการศึกษา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการสอนให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

(นางสาวยุพิน บ้องศิริ)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่อง
รายการปรับปรุงเมื่อสิ้นงวดบัญชีและงบทดลองหลังรายการปรับปรุง ของนักเรียนระดับชั้น
ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

ผู้วิจัย นางสาวชุลีพร พลบูรณ์

ตำแหน่ง ครู

วุฒิการศึกษา บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)

ปีการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้เพื่อ 1) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่อง รายการปรับปรุงเมื่อสิ้นงวดบัญชีและงบทดลองหลังรายการปรับปรุง ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชีที่ใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่อง รายการปรับปรุงและงบทดลองหลังรายการปรับปรุง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชีต่อการใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่องรายการปรับปรุงและงบทดลองหลังรายการปรับปรุง ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2568 จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกัน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับตามวิธีของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด.2545 : 63) ดังนี้ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

พบว่า พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ เรื่อง รายการปรับปรุงเมื่อสิ้นงวดบัญชีและงบทดลองหลังรายการปรับปรุง ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ส่งผลให้คะแนนสอบหลังเรียนมากกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 88.42 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติควรเชื่อมโยงมัลติมีเดียเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ นักศึกษาเกิดความสนใจ และพัฒนาขยายผลการวิจัยให้ครอบคลุมทุกหน่วยในรายวิชา

ชื่องานวิจัย การใช้ภาระงานสื่อสารในการพัฒนาประสิทธิภาพการพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษา
ชื่อผู้วิจัย นางสาวชญานิ์ คนฉลาด ครูประจำสาขาวิชาสามัญสัมพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นในขณะดำเนินการสอนภายใน ห้องเรียน และ 3) ศึกษาบรรยากาศในการจัดชั้นเรียนการสอนทักษะการพูดในบริบทเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่ม ตัวอย่างใดแก นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2 สาขาการตลาด ในภาคเรียน ที่ 1 ปี การศึกษา 2568 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระงานสื่อสาร จำนวน 6 แผน 2) แบบวัดประสิทธิภาพการพูด ภาษาอังกฤษ 3) บันทึกของนักเรียน 4) บันทึกของครู 5) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การดำเนินการทดลอง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง การวิจัยเป็นแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ สถิติที่ใช้ได้แก่ การร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบทีแบบไมอิสระ ข้อมูลเชิง คุณภาพวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 27.23 คิดเป็นร้อยละ 68.07 หลังเรียนเท่ากับ 36.91 คิดเป็นร้อยละ 92.23 ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างดำเนินการสอนพูดภาษาอังกฤษภายในห้องเรียน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด จากการนั่งฟังอย่างเงียบเป็นการเขา รวมทำภาระงานอย่างกระตือรือร้น

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสามเส้าของบรรยากาศการจัดชั้นเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาระ งานสื่อสาร พบว่า บรรยากาศในห้องเรียนเป็นแบบที่มีความเคลื่อนไหวตลอดเวลาในขณะที่นักเรียนเขารวมปฏิบัติภาระงาน ซึ่งทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนพูดภาษาอังกฤษ เต็มใจที่ใดเขารวมทำภาระงานในการ ทำงานเป็นคู่และเป็นกลุ่ม ความกังวลในการพูดภาษาอังกฤษลดลงอย่างชัดเจน และทำให้นักเรียนสามารถพูด ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพในการพูดภาษาอังกฤษ, ภาระงานสื่อสาร, วิเคราะห์แบบสามเส้า

วิจัย การพัฒนาผลการเรียน วิชาหลักการตลาด ของนักเรียนชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด โดย
การสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย นายชัยวัฒน์ พักตร์ผ่องศรี

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

ปีที่พิมพ์ 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด โดยใช้วิธีการสอนแบบ
เพื่อนช่วยเพื่อน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้คือ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชา
การตลาด เครื่องมือที่ใช้เป็น ได้แก่ (1) แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาหลักการตลาด (2) แบบทดสอบ
วัดผลการเรียน เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่โดยใช้วิชาการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง เรื่องการ
พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(S.D.)

ผลการวิจัย พบว่า ผลจากการใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียน ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด มีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หัวข้อวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล จำกัด วิชาการบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษา ระดับชั้น ปวช.2/2 สาขาวิชาการบัญชี
ผู้วิจัย	นางสาวศิรินันท์ วงศ์กัลยา
สถานศึกษา	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย
ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล วิชาการบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้น ปวช. 2/2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 27 คน จากการเรียนการสอนพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่คำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ไม่ถูกต้องปัญหาดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยการนำชุดฝึกปฏิบัติเข้ามาทำการสอนเพื่อจะทำให้ประสิทธิผลในการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความสามารถในการนำไปใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนวิชาบัญชีอื่น ๆ ต่อไป

จากการใช้ชุดฝึกปฏิบัติกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติ สำหรับนักศึกษา ปวช.2/2 สาขาวิชาบัญชี เป็น 75.00/86.00 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ สำหรับนักศึกษา ปวช.2/2 สาขาวิชาบัญชี มีค่าเท่ากับ 0.6454 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษา ปวช.2/2 สาขาวิชาบัญชี หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนเรียนและหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 86.00 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา ปวช.2/2 สาขาวิชาบัญชี ที่ใช้ชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.0 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.33 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.10 (S.D) เท่ากับ 1.10

โดยสรุป การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เท่ากับ 71 ผลต่างยกกำลังสองเท่ากับ 515 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชา วิชาการบัญชี ภาษีเงินได้นิติบุคคล เพิ่มขึ้น

หัวข้อวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักและวิธีการกำหนดมูลค่าของหนี้สินไม่หมุนเวียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2/2 สาขาวิชาการบัญชี
ผู้วิจัย	นางขวัญฤดี สอนศรี
สถานศึกษา	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย
ปีที่พิมพ์	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเลกกิจการและการชำระบัญชีของบริษัทจำกัด วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2/2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 21 คน จากการเรียนการสอนพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่บันทึกบัญชีเมื่อมีการชำระบัญชีเลิกบริษัทจำกัดได้ จัดทำรายงานการชำระบัญชีเลิกบริษัทจำกัดไม่ถูกต้องปัญหาดังกล่าวทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่ำไม่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยการนำชุดฝึกปฏิบัติเข้ามาทำการสอนเพื่อจะทำให้ประสิทธิผลในการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความสามารถในการนำไปใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนวิชาบัญชีอื่น ๆ ต่อไป

จากการใช้ชุดฝึกปฏิบัติกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติ สำหรับนักศึกษา ปวส. 2/2 สาขาวิชาบัญชี เป็น 75.00/86.00 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ สำหรับนักศึกษา ปวส. 2/2 สาขาวิชาบัญชี มีค่าเท่ากับ 0.6454 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษา ปวส. 2/2 สาขาวิชาบัญชี หลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนเรียนและหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 86.00 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา ปวส. 2/2 สาขาวิชาบัญชี ที่ใช้ชุดฝึกปฏิบัติโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.0 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 1.33 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.10 (S.D) เท่ากับ 1.10

โดยสรุป การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เท่ากับ 71 ผลต่างยกกำลังสองเท่ากับ 515 โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 2 เพิ่มขึ้น

ชื่อวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ในรายวิชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินชีวิต ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

ผู้วิจัย อรพรรณ แสนอมาตย์

สาขาวิชา สาขาวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย

ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ในรายวิชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินชีวิต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย จำนวน 167 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินชีวิต ที่จัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) 2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ได้คะแนนเฉลี่ยโดยรวมจากผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.11 ของคะแนนเต็ม 10 คะแนน มีผลคะแนนที่เพิ่มขึ้น 3.89 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก 2) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.68 อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาแยกตามรายการประเมิน พบว่า รายการประเมินที่มีผลการประเมินสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของรายวิชา การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) มีความน่าสนใจกว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบอื่นๆ และการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 5.00 อยู่ในระดับ มากที่สุด 2) การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.75 อยู่ในระดับ มากที่สุด และ 3) การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.73 อยู่ในระดับ มากที่สุด ตามลำดับ

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน, การจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก, Active learning, ผลสัมฤทธิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานอาชีพของนักศึกษาผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 30 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Dependent Sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนด้วยกิจกรรม Active Learning สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) ที่มีพัฒนาการเด่นชัดที่สุด รองลงมาคือด้านความเหมาะสมทางภาษา (Appropriacy) และความถูกต้อง (Accuracy) นอกจากนี้ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ในระดับ “มากที่สุด” โดยเห็นว่าการกิจกรรมช่วยเพิ่มความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องกับสถานการณ์การทำงานจริง และช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานอาชีพ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเชิงอาชีพในระดับอุดมศึกษาได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ, กิจกรรม Active Learning